

# РЕШЕНИЕ

№ 33730

гр. София, 16.10.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Наталия Ангелова

**ЧЛЕНОВЕ:** Ванина Колева  
Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на  
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6174** по описа за **2025**  
година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид  
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс  
(АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на  
корупцията (КПК), срещу Решение № 1426/15.04.2025 г. на Софийски районен съд, 94-ти с-в по  
н.а.х.д 18027/2024г., с което е отменено издаденото от него наказателно постановление № КПК -  
НП - 424/27.11.2024 г., с което на основание чл. 115 ал. 1 от Закон за противодействие на  
корупцията (ЗПК) за нарушение на чл. 52 ал. 1 т. 3 вр. чл. 49 ал. 1 т. 2 от Закона за  
противодействие на корупцията на М. Й. Е., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание  
"глоба" в размер на 1 200, 00 (хиляда и двеста) лева и е предупреден, на основание чл. 63, ал. 4  
ЗАНН, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо  
маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго  
нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Касационната жалба съдържа доводи за неправилност и необоснованост на въззивното решение,  
постановено в противоречие с материалния закон. Според касатора, неправилно е приложен чл.  
28 от ЗАНН, като случаят е приет за маловажен. Моли съда да постанови решение, с което да  
отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди наказателното  
постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът М. Й. Е. в писмен отговор оспорва касационната жалба и моли съда да постанови  
решение, с което да остави в сила въззивното решение. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е установил от фактическата страна, че М. Й. Е. изпълнявал длъжността "заместник - кмет" на [община] за срок от 02.10.2023 г. до 30.11.2023г. В едномесечен срок от встъпването си в длъжност жалбоподателят подал декларация за имущество и интереси пред Комисията за противодействие на корупцията. М. Й. Е. бил освободен от заеманата длъжност със заповед № 2166/30.11.2023 г. на кмета на [община], считано от 01.12.2023г.

В едномесечен срок от освобождаването му от длъжност "заместник - кмет" на [община] за времето от 01.12.2023 г. до 02.01.2024 г. жалбоподателят не подал декларация за имущество и интереси пред Комисията за противодействие на корупцията.

При извършена проверка в дирекция "Публичен регистър" на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията да подават декларации за имущество и интереси в едномесечен срок от освобождаването на публична длъжност, е установено, че М. Е. не е подал в едномесечен срок от освобождаването му от длъжност декларация за имущество и интереси по чл. 49 ал. 1 т. 2 ЗПК.

След проведе телефонен разговор на 17.07.2024г., М. Е. подал декларация за имущество и интереси по чл. 49 ал. 1 т. 2 ЗПК при освобождаване от длъжност, която била заведена с вх. № Ф 4551/17.07.2024 г.

На 26.07.2024 г. в отсъствие на жалбоподателя М. Е. на основание чл. 40 ал. 2 ЗАНН и в присъствието на двама свидетели свидетелката Р. Д. съставила АУАН № КПК-АУАН-ПР-1874/26.07.2024 г., с който повдигнала против въззивника Е. административнонаказателно обвинение за нарушение на чл. 52 ал. 1 т. 3 вр. чл. 49 ал. 1 т. 2 ЗПК, извършено на 03.01.2024г. в [населено място]. Въз основа на съставения АУАН № КПК-АУАН-ПР-1874/26.07.2024 г. и след преценка, че наведените възражения не са основателни, на 27.11.2024 г. А. С. - изпълняващ правомощията на председател на Комисия за противодействие на корупцията, издал обжалваното наказателно постановление № КПК - НП - 424/27.11.2024 г., с което на основание чл. 115 ал. 1 от Закон за противодействие на корупцията (ЗПК) за нарушение на чл. 52 ал. 1 т. 3 вр. чл. 49 ал. 1 т. 2 от Закона за противодействие на корупцията наложил М. Й. Е., административно наказание "глоба" в размер на 1 200, 00 (хиляда и двеста) лева.

За да постанови оспореното решение, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от съответните компетентни органи, при спазване на давностните срокове по чл.34 от ЗАНН. Според СРС, при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя. Съдът не е констатирал допуснати нарушения на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и е счел, че е спазена формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Според СРС, от събраните доказателства се установява по несъмнен и категоричен начин извършването на нарушението, но същото съставлява маловажен случай на административно

нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като жалбоподателят не е бил санкциониран за други идентични нарушения, заемал е публична длъжност за кратък период от време - за период от два месеца и че е подал в срок декларация за имущество и интереси пред КПК при встъпването си в длъжност, и не е установено несъответствие в декларираното имущество във встъпителната и финалната декларация и след като е бил уведомен на 17.07.2024 г. и още в същия ден е изпълнил е подал декларация за имущество и интереси, заведена с вх. № Ф 4551/17.07.2024 г.

Въззивното решение е правилно.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Законодателят не е изключил определен вид засегнати обществени отношения, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 от ЗАНН. От горното определение следва, че при преценката за маловажност освен посочените от административнонаказващия орган обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Конкретно, преценката се извършва с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая нарушението е маловажно, защото лицето е заемало публична длъжност за кратък период от време, подал е декларация веднага, след узнаването за пропуската, не е констатирано несъответствие в имущественото му състояние. Предвид изложеното, настоящият случай се отличава с по - ниска степен на обществена опасност, като мотивите на въззивния съд в този смисъл са правилни.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН е също израз на принуда и прилагането ѝ към случая би постигнало целите на индивидуалната превенция. Така в конкретния случай, генералната и специалната превенция на наказанието би могла да се осъществи в достатъчна степен именно като деецът бъде освободен от административнонаказателна отговорност и предупреден. Затова отсъства основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК за отмяна на съдебното решение, с което съдът е отменил наказателно постановление № КПК - НП - 424/27.11.2024 г., издадено от изпълняващ правомощията на председател на Комисия за противодействие на корупцията, с което на основание чл. 115 ал. 1 от Закон за противодействие на корупцията за нарушение на чл. 52 ал. 1 т. 3 вр. чл. 49 ал. 1 т. 2 от Закона за противодействие на корупцията на М. Й. Е., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание "глоба" в размер на 1 200, 00 лева.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да се остави в сила.

Предвид изхода на спора и липсата на претенция от страна на ответника по касация, разноски в настоящето производство не следва да се присъждат.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН,

Административен съд София- град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1426/15.04.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно  
отделени, по н.а.х.д 18027/2024г.  
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: